

31. navadna nedelja C

Kajti ljubiš vse, kar je, nič od tega, kar si narédil, ti ni zoprno, saj tega, kar bi sovražil, ne bi bil ustvaril. (Mdr 11,24)

Prvo berilo

Modrost 11,22 – 12,2

Kakor drobcena utež na tehtnici je pred teboj ves svet, kakor kaplja jutranje rose, ki se spusti na zemljo. Vendar si z vsemi usmiljen, ker zmoreš vse, ljudem pa grehe odpuščaš zato, da bi se spreobrnili. Kajti ljubiš vse, kar je, nič od tega, kar si narédil, ti ni zoprno, saj tega, kar bi sovražil, ne bi bil ustvaril. In kako bi kaj moglo obstajati, če ti ne bi bil hôteľ, in kako bi se moglo obdržati, česar ti ne bi bil priklical v življenje? Toda ti si do vsega prizanesljiv, ker je tvoje, Gospod, ljubitelj življenja. Tvoj neminljivi duh je namreč v vsem. Zato tiste, ki padajo, kaznuješ po malem. Opominjaš jih, v čem so grešili, in opominjaš, naj se odvrnejo od hudobije in verujejo vate, Gospod.

Drugo berilo

2 Tesaloničanom 1,11 – 2,2

Bratje in sestre, zmeraj prošimo za vas, da bi vas naš Bog spoznal za vredne poklica in da bi s svojo močjo izpolnil vse vaše hrepenenje po dobrem ter udejanjil vašo vero. Takó bo ime našega Gospoda Jezusa poveľičano med vami, vi pa v njem, po milosti našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa. Kar pa zadeva prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa in našo združitev z njim, vas prošimo, bratje in sestre, da se ne daste takoj zbegati in vznemiriti ne od kake prerokbe ne od govornice ne od kakega domnevno našega pisma, češ da je Gospodov dan pred vrati.

Evangelij

Luka 19,1-10

Tisti čas je Jezus prišel v Jeriho in šel skozi mesto. Tam je bil moř, Zahéj po imenu. Bil je višji cestnar in bogat človek. Poskušal je videti, kdo je Jezus, pa ni mogel zaradi množice, ker je bil majhne postave. Stekel je naprej in splezal na divjo smokvo, da bi ga videl, kajti moral bi iti tam mimo. Ko je Jezus prišel na tisti kraj, je pogledal gor in mu rekel: "Zahéj, hitro splezaj

dol, danes moram namreč ostati v tvoji hiši." In takoj je splezal dol in ga z veseljem sprejel. Ko so to videli, so vsi godrnjali in govorili: "Ustavil se je pri grešnem človeku!" Zahéj pa je vstal in rekel Gospodu: "Gospod, glej, polovico svojega premoženja dam ubogim, in če sem koga v čem prevaral, mu povrnem četverno." Jezus pa mu je rekel: "Danes je v to hišo prišlo odrešenje, ker je tudi on Abrahamov sin. Sin človekov je namreč prišel iskat in rešit, kar je izgubljeno."

V razmislek

Svetopisemski odlomki današnjega dne govorijo o grehu in hudobiji ljudi (1. berilo), o ogroženosti ljudi in človeških slabostih (2. berilo) in povežejo grešnost z izgubljenostjo (evangelij), ampak kljub temu ne strašijo ljudi z maščevanjem in kaznijo, temveč jih spomnijo na Božjo pripravljenost k odpuščanju in na Njegovo ljubečo naklonjenost. Zahej, majhni bogati človek iz Jerihe, ki se ga vsi izogibajo in ga zaničujejo, ker pobira davke za okupatorja in pri tem očitno tudi sam ni prikrajšan, ta Zahej se zdaj posebej zanima za Jezusa, ki se, kamorkoli pride, ustavi pri grešnikih. In Jezus ga dejansko opazi, ga pokliče in se ustavi pri njem. To srečanje spremeni njegovo celo življenje.

Vprašanje, h kateremu nas ta zgodba pripelje, je – kako se spopadamo s senčnimi stranmi našega življenja? Ali dejansko razumemo ta evangelij tudi kot čisto osebno sporočilo nam, da je Jezus prišel, da bi tudi v nas rešil izgubljeno? Iz tega se izoblikuje temeljno vprašanje o našem spopadanju s krivdo. Ali jo sprejmemo kot verujoči ljudje v Kristusu s polno zaupanja, da bomo pri Njem našli odpuščanje, da se bo tudi nas dotaknil v naši notranjosti kot Zaheja in da nam lahko celostno preoblikuje življenje in nam lahko podari nov pogum za življenje in veselje do življenja? Ali pa naše krivde sploh ne jemljemo resno in jo opravičujemo z mnogimi dobrimi in prepričljivimi argumenti, jo skrivamo za splošnim družbenim mnenjem, jo omalovažujemo in pri tem morda istočasno še druge neusmiljeno tožimo pred sodiščem? S tem ne priznamo niti osebne niti strukturne vpletenosti v krivdo. Naša družba pozna trend vedno večjega števila opravičilnih mehanizmov. To pa ni zgolj ne-svetopisemsko in nekrščansko, temveč predvsem nečloveško. Tajimo in zanikamo krivdo, ki pa nas globoko v sebi bremeni. S tem pa se prikrajšamo za veliko priložnost – kdor se ni pripravil resno spopasti z lastno krivdo in z jasnim pogledom nanjo, tudi ne bo nikoli čutil utehe pravega, globokega odpuščanja. Kajti bremena, ki ga ne morem sprejeti, tudi ne morem predati naprej. Še naprej me bo dušila, če jo tajim ali ne. Krščanski odnos do krivde vsekakor ne ogroža svobode, temveč jo omogoča, ker nas osvobaja preobremenjenosti. Srečanje z usmiljenjem in pripravljenostjo na odpuščanje, ki nam jo Bog ponuja v Jezusu, nas želi opogumiti, da se spopademo z lastno krivdo, si dovolimo, da se nas dotakne v naši najgloblji globini in si dovolimo, da nam je odpuščeno. Če smo pomirjeni sami s seboj, čutimo potrebo, da to notranjo srečo in to ljubezen delimo tudi z drugimi. Tako ne bomo nujno tožili za tistim, kar so nam drugi "dolžni" (tisti, ki nas razočarajo in prizadenejo), temveč bomo vzeli za merilo Božje usmiljenje in pripravljenost na odpuščanje. Na tak način lahko med nami Kristjani zraste resnično bratsko sestrsko občestvo, ki nikogar ne izključuje, saj Bog tega nikoli ne stori! Odprejo se vrata, ki so se prej zdela zaprta, kajti le s sprejemanjem in spoštovanjem in ne z voljo in prisilo se lahko ljudje spremenijo v svoji notranjosti. Morda lahko nepričakovana srečanja nam in drugim omogočijo spremembo, spreobrnitev, svobodo in novo življenje. Zahej nam tako predstavlja osebo, ki nas želi opogumiti, da brezpogojno in vedno znova iščemo srečanje s Kristusom. Jezus se je ustavil v njegovi hiši in ga spremenil v srečnega človeka, ki je pomirjen s svojim okoljem in Bogom; enako pa želi storiti tudi pri nas!